

מ"ת 43162/11/14 - מדינת ישראל נגד אליהו זגורי

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 43162-11-14 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר)

בפני	כב' השופט אורי גולדקורן
המבקשת	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד הודיה זנו
נגד	
המשיב	אליהו זגורי ע"י ב"כ עו"ד גיל משה

החלטה

1. ביום 20.11.2014 הוגש כתב אישום נגד המשיב, בו הואשם בביצוע עבירות איומים, פציעה כשהעברייין מזוין ותקיפה הגורמת חבלה ממש. תמצית פרק העובדות שבכתב האישום הינה כדלקמן: ביום 14.11.2014 הגיע המשיב את סמוך לבית המתלונן, לאחר שהמתלונן לא השיב להתקשרויות של המשיב אליו באמצעות טלפון סלולארי, וכשפגש בו איים עליו במלים: "בוא, אני אראה לך מה זה, אני אכנס עליך למאסר עולם, אני אהרוג אותך", והיכה באמצעות מוט ברזל בראשו, בעורפו, במותנו, בגבו ובידו, וגרם לו לחתך מדמם בקרקפתו ולהמטומה בידו השמאלית. ארבעה חודשים בטרם אירוע זה, נהג המשיב להתקשר למתלונן ולאיים עליו כי ישלח אליו אנשים ויעלים את אשתו באם הם לא ישלמו לו חוב.

2. במועד הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים. בבקשה נטען, בין היתר, כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו, כי מתקיימת עילת מעצר סטטוטורית, מאחר ומדובר בעבירת אלימות שנעשתה תוך שימוש בנשק קר, ועילת מסוכנות, וכי עברו של המשיב רצוף עבירות אלימות.

3. בישיבה ביום 20.11.2014 תיאר בא-כוח המבקשת את הרקע לאירועים נשוא כתב האישום. לדבריו, מדובר במתלונן אשר לווה בשוק האפור כספים מהמשיב, ומעשי המשיב נועדו להשבת החוב. בא-כוח המשיב כפר באמירה, שלדעתו אין לה בסיס בחומר החקירה, ולפיה המשיב הינו מלווה בשוק האפור. לדבריו, קיימות ראיות לכאורה, אבל "לא ברמה הנדרשת". בין השאר הוא טען כי עדות המשיב במשטרה אינה מובנת וכי בחקירה לא נעשה כל הדרוש על מנת להבין את גרסתו ולברר את האמת ובכלל זה את טענת המשיב כי הוא הותקף על-ידי המתלונן ואשתו, כי למתלונן - שהודעותיו במשטרה לוקות בחוסר אמינות - אינטרס כלכלי מובהק, כי התמונה המצטיירת מהחקירה אינה תואמת את הנסיבות המתוארות בכתב האישום וכי בידי המשיב מסמכים רבים שלא מצויים בתיק החקירה.

4. בחנתי את תיק החקירה והגעתי למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות על-ידי המשיב, וכי אין לומר

5. הראיות העיקריות הינן:

חמש הודעות המתלונן מתאריכים 14.11.2014, 16.11.2014 ו-17.11.2014: בהודעתו הראשונה מסר המתלונן כי הוא מכיר את המשיב מזה מספר שנים, כי לווה ממנו כסף וכי המשיב דורש ממנו את החזר בריבית. המתלונן תאר את השתלשלות הדברים ביום 14.11.2014 (להלן: האירוע): סמוך לשעה 5:30 בבוקר התקשר המשיב למתלונן והלה לא ענה לשיחה. בהמשך, סמוך לשעה 8:15 בבוקר, כאשר המתלונן יצא מביתו, ניגש אליו המשיב, אמר לו "פה אתה גר", הוציא מתיקו מוט ברזל והכה אותו בראש ואמר לו "אני אכנס עליך למאסר עולם". המשיב המשיך להכות אותו בגב ובמכה השלישית המתלונן התגונן עם היד ונמלט לביתו כאשר הוא פצוע ושותת דם. המתלונן התעלף בבית ופונה באמבולנס לבית החולים. המתלונן ציין כי הוא חושש לחייו. בהודעתו השניה, חזר המתלונן על דבריו ופירט את סכומי ההלוואה שקיבל והחזיר למשיב. עוד ציין כי המשיב הכה אותו עם "ברזל שחור", בהתחלה בראש כך שירד הרבה דם ואחר כך במותן שמאל, במותן ימין ובעורף. כאשר התכוון המשיב לתת מכה נוספת בראש, הגן על עצמו המתלונן עם יד שמאל שקיבלה מכה. לדברי המתלונן, "אם לא הייתי חוסם עם היד... הייתי מת". המשיב אמר למתלונן "אני אהרוג אותך ואכנס עליך מאסר עולם". לאחר מכן המשיב החזיר את הברזל לתיק וברח לרכבו. המתלונן ציין כי פחד תחילה לערב את המשטרה. בהודעתו השלישית חזר המתלונן על גרסתו והוסיף פרטים הקשורים להלוואה שנטל מהמשיב. המתלונן ציין כי תחילה לא רצה לערב את המשטרה, אולם לאחר שהמשיב אמר לו "אני אהרוג אותך" החליט להתלונן במשטרה. לדברי המתלונן, הוא ירד למטה לבד ואשתו שהתה בבית ובהמשך הזמינה אמבולנס. בהודעתו הרביעית ציין המתלונן כי ייתכן והמקל שהוצג בפניו הינו המקל שבו הכה אותו המשיב, וכי אינו בטוח האם המקל היה עשוי מברזל או מחומר אחר. בהודעתו החמישית שלל המתלונן את גרסת המשיב וציין כי מוכן להיבדק במכונת אמת.

שתי הודעותיה של אשת המתלונן (להלן: סטלה) מתאריכים 16.11.2014 ו-17.11.2014: בהודעתה הראשונה, פירטה סטלה על אודות ההלוואה שנטל המתלונן מהמשיב וציינה כי המשיב איים בעבר על המתלונן באומרו: "אני אעלים אותך אני אשלח לך אנשים שיעלימו אותך". המשיב דרש כסף מסטלה והגיע להסדר עם אחיו של המתלונן בדבר החזר החוב בתנאי שלא יפנה אל המתלונן. סטלה ציינה כי הייתה בעבר בביתו של המשיב במסגרת הסדר החובות, וראתה שיש בכניסה לביתו ברזלים, אשר המשיב אמר לה כי הם מיועדים להגנה עצמית. סטלה תיארה את השתלשלות הדברים באירוע, אשר תומכים בגרסתו של המתלונן, וציינה כי למרות שהמתלונן תחילה לא רצה להזמין משטרה, היא הזמינה משטרה ואמבולנס. באותו היום שלח המשיב לסטלה הודעות ובהן קללות ואיומים, התקשר אליה וקילל אותה. בהודעתה השניה מסרה סטלה כי היא לא הייתה למטה ביחד עם המתלונן ביום האירוע, אלא שהתה בבית, והדגישה כי היא חוששת מהמשיב.

שלוש הודעותיו של המשיב מתאריכים 14.11.2014, 16.11.2014 ו-17.11.2014: בהודעתו הראשונה, פירט המשיב על אודות ההלוואות שנתן למתלונן ולסטלה. לדברי המשיב, הוא הגיע ביום האירוע לביתו של המתלונן כיוון שאחיו, פליקס, (להלן: פליקס) הורה לו להגיע לשם על מנת לגבות את יתרת החוב. המשיב לא ידע היכן גר המתלונן ונעזר באחרים כדי להגיע לביתו. לטענת המשיב, כאשר הגיע לבית, המתלונן וסטלה היו למטה ביחד. סטלה החלה לקלל ולהכות אותו והמתלונן איים עליו ואמר לו "אני אשב מאסר עולם, אני ארצח אותך, אין לי בית, אין לי עבודה..."

ו"השתולל". כהגנה עצמית לקח המשיב מקל מהרצפה ונתן מכה למתלונן ביד, אשר דיממה כתוצאה מכך. המתלונן חשש לחייו ונמלט מהמקום. בהמשך התקשר המתלונן אל המשיב ודרש ממנו לבטל את החוב אחרת יתקשר למשטרה. לדברי המשיב, הגיע לבית המתלונן כיוון שרצה לבצע מסירה אישית של זימון לבית המשפט. המשיב ציין כי נתן למתלונן מכה אחת או שתיים עם המקל ואז זרק אותו. בהודעתו השניה והשלישית חזר המשיב על גרסתו.

הודעת פליקס מיום 16.11.2014: פליקס מסר פרטים אודות ההלוואה שנטל המתלונן מהמשיב ועל מעורבותו בנושא. לדבריו, ביום האירוע התקשר המשיב אל פליקס ואמר לו "פתחתי לאחיך את הראש".

חומר החקירה כולל אף את המסמכים הבאים:

(א) דו"ח רפואי של מד"א מיום 14.11.2014 המלמד על פציעתו של המתלונן ביד ובראש.

(ב) דו"חות פריקת מכשירי טלפון סלולארי.

(ג) סיכום רפואי ממרכז רפואי כרמל מיום 14.11.2014 על שם המתלונן המלמד על פציעה בראש וביד.

(ד) תיעוד העימות שנערך ביום 16.11.2014 בין המשיב לבין המתלונן, סטלה ופליקס.

(ה) דו"ח חיפוש מיום 17.11.2014 במהלכו נתפס בביתו של המשיב מקל עץ עם איזולירבנד שחור.

6. עיון בחומר החקירה מוביל למסקנה כי המבקשת אוחזת בראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב, אשר נסמכות על הודעותיהם של המתלונן, אשתו ואחיו. אף המשיב בעצמו אישר כי הכה את המתלונן עם מקל, אולם מסר גרסה שונה אודות הנסיבות להכאה זו. כך קשר המשיב עצמו למקום הרלוונטי, לזמן הרלוונטי ולביצוע חלק מן העבירות המיוחסות לו. ראיות נוספות, לרבות מסמכים רפואיים ודו"חות פריקת טלפון סלולארי, תומכות בביצוע העבירות נשוא כתב האישום על-ידי המשיב.

7. נוכח האמור לעיל, הנני קובע כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה שאיננה נמוכה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב.

ניתנה היום, ד' כסלו תשע"ה, 26 נובמבר 2014, במעמד המשיב ובאי כוח הצדדים.